

17. Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, 108(6), 1017–1054. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9620.2006.00684.x>.

18. Petko, D., Mishra, P., & Koehler, M. J. (2025). TPACK in context: An updated model. *Computers and Education Open*, 8, 100244. <https://doi.org/10.1016/j.caeo.2025.100244>.

Pavlo Borysovych Kosenko, PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Instrumental Performance Municipal Higher Education Institution of the Kyiv Regional Council "Pavlo Chubynskyi Academy of Arts", Kyiv, Ukraine, kosenko@koukim.com, <https://orcid.org/0000-0001-5979-4763>

Integration of Digital Technologies into the Professional Training of Future Music Art Teachers

The article examines the problem of integrating digital technologies into the professional training of future music art teachers within the context of contemporary educational digitalization. Particular attention is paid to current trends in combining traditional methods of teaching music art with digital learning tools and to the development of technological competence among future specialists.

The TPACK framework has been selected as the methodological basis of the study, as it ensures the organic integration of content, pedagogical, and technological knowledge in the professional training of future teachers. Special emphasis is placed on the possibilities of professional digital tools whose primary functionality is oriented toward the needs of the music industry but which also possess significant pedagogical potential. The article proposes an approach to the functional classification of digital tools in music education based on their pedagogical purpose and the specific features of their practical application within the educational process.

Using the academic course "Methodology and Practice of Ensemble Work" as a case study, the article outlines a structured approach to integrating digital technologies into the educational process through using the music notation software MuseScore and the online collaborative platform BandLab. The pedagogical potential of these tools is revealed in relation to score preparation and editing, digital simulation of ensemble performance, organization of collaborative learning and creative interaction, development of ensemble intonation and listening skills, as well as the formation of technological competence among future music art teachers.

The results of implementing have demonstrated that the systematic use of music-oriented digital technologies contributes to rethinking the role of digital tools in music education, enhances pedagogical flexibility, promotes the development of technological competence and pedagogical decision-making, and ensures the modernization of music teacher education in higher education institutions.

Keywords: digital technologies, music education, professional training, future music art teacher, bachelor students, TPACK, MuseScore, BandLab, ensemble training.

Стаття надійшла до редакції 11.04.2026 р.

Стаття прийнята до публікації після рецензування 23.04.2026 р.

Стаття опублікована 29.05.2026 р.

DOI [https://doi.org/10.32405/2308-8885-2026-2\(120\)-51-55](https://doi.org/10.32405/2308-8885-2026-2(120)-51-55)

УДК 378+37.02/766; 535.6

Любов Віталіївна Ільницька,

кандидат філософських наук, доцент кафедри графічного дизайну, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна, ilnytska.lv@knuutd.edu.ua, <https://orcid.org/0000-0002-2163-7751>

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ПОП-АРТУ У ВИКЛАДАННІ КОЛЬОРОЗНАВСТВА ЗДОБУВАЧАМ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ГРАФІЧНИЙ ДИЗАЙН»

Статтю присвячено висвітленню організації методичного забезпечення тематичного урізноманітнення навчального курсу «Кольорознавство» для здобувачів першого рівня вищої освіти фахового мистецького спрямування спеціалізації графічний дизайн. Зосереджено увагу на поєднанні теоретико-практичних засад опанування функціонування кольору із можливістю додаткового використання стилістики поп-арту як креативного методу аналізу складних візуально-колірних рішень.

Підкреслено мистецьке значення творчих здобутків Енді Воргола, твори якого демонструють перспективність формування професійного вміння досягати виразності та гармонійності колірних поєднань. Обґрунтовано доцільність використання стилістики поп-арту в процесі викладання кольорознавства для розвитку візуальної компетентності, креативного мислення та професійного дизайнерського бачення здобувачів.

Ключові слова: методичне забезпечення, «Кольорознавство», поп-арт, графічний дизайн, стилістика, візуальна компетентність, тематичне різноманіття.

Вступ. Навчальний курс «Кольорознавство» на освітній програмі «Графічний дизайн» є одним з основних у процесі опанування професійних знань з колірної гармонійності. Ця базова дисципліна поєднує не лише наукове зібрання теоретичних підходів до вивчення колірної привабливості, а й практичний норматив прийомів, які слугують орієнтиром для професійного дизайнерського становлення.

Суголосність теоретичного викладу базового рівня кольорознавства під-

силюється практичним відпрацюванням у студентів спроможності досягати влучності в пошуку колірних взаємодій із додаванням творчої складової для прояву власного індивідуального потенціалу. У такому випадку тематичний розподіл теоретичного матеріалу з характеристик колірного змісту має віддзеркалювати прикладне позиціонування з дотичністю до неординарної реалізації колірної багатозначності.

Застосування зразків всесвітньо відомої мистецької спадщини у процесі

практичного опрацювання колірної грамоти надає здобувачам першого бакалаврського рівня освіти налаштування на історичні колірні здобутки, що суттєво вплинули на розвиток візуальної культури.

Зрештою, більш складний предметний рівень вивчення теорії та практики візуального функціонування кольорів – колористика – якраз проявляє застосунок сполучення теоретичної модальності колірної специфіки з практичним напрямком креативної спроможності в аналізі здійснених зразків високого рівня. У процесі викладання «Кольорознавства» методичний відбір необхідних навчальних прикладів має враховувати не просто досвід ставлення до кольору як візуального інструмента, але також стилістичну пропозицію з унікальними колірними сполученнями, що залишилися не тільки пам'ятними нагадуваннями про творчі злети митців, а й показником врахування культурних здобутків, до яких в опануванні колірної специфіки слід неодноразово повертатися.

Саме тому мистецькі досягнення популярної культури минулого століття в практичному аналізі колірних моментів у творах відомих американських діячів відкривають багатозначність візуальної будови відібраних культурних робіт для детального схоплення закладеної динамічної логіки стрункого колірного упорядкування в історичних межах конкретних стилістичних вимірів поп-арту. У цьому проблемному полі розкриття дослідницьких пріоритетів, пов'язаних із тематичним урізноманітненням курсу «Кольорознавство», також полягає методичне завдання з виявлення окремого перспективного застосування проявів колірної динаміки у творах Енді Воргола для подальшого впровадження проаналізованих стилістичних колірних вирішень у процесі навчання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. При підготовці методичного дослідження щодо організації тематичного урізноманітнення навчального курсу «Кольорознавство» стилістичними засобами поп-арту для освітньої програми «Графічний дизайн» використовувалися відповідні до висвітленої тематики наукові та мистецькі джерела

інформації. Для аналізу тематичного наповнення було використано навчальний посібник «Кольорознавство», який вперше видано в 2007 році для студентів вищих навчальних закладів [9]. Звернення до методичного джерела з «розробки організації художньо-творчої діяльності» [6, с. 26] дозволило навести приклад доцільного застосування інноваційності в мистецькій освіті.

Аналіз представлення людської природи в поп-арті з орієнтацією на креативну лінію розробки став можливим завдяки зверненню до праці І. Д. Бека «Виховання особистості» [3].

Підтвердження поглядів щодо стилістичних особливостей поп-арту також було здійснено на основі західних теоретичних розвідок [1; 2; 5]. Водночас практичність реалізації творчого задуму Енді Воргола аналізується у контексті методично-дизайнерських пріоритетів реконструкції виконання студентською аудиторією [8].

Мета статті полягає у розкритті методичних особливостей організації поєднання кольорознавчої навчальної стратегії зі стилістикою поп-арту в процесі підготовки здобувачів спеціальності «Графічний дизайн». Також дослідження спрямоване на обґрунтування доцільності тематичного урізноманітнення навчального курсу «Кольорознавство» шляхом залучення прикладів зі світової мистецької практики, зокрема творчості Енді Воргола.

Методологія представленого дослідження базується на візуальному аналізі творчого методу поп-арту, де колір у стилістичній динаміці відображає багатоакцентні взаємодії різнопланових значень. Також теоретико-педагогічний аналіз наукової літератури дозволив представити зарубіжні та вітчизняні точки зору на поп-арт, який з позиції «Кольорознавства» докладно не вивчався.

Наукова новизна даного дослідження виявляється у представленні можливостей реалізації стилістично складної форми творчого мислення засобами поп-арту з цілеспрямованим кольорознавчим змістом дотримання особливостей невинного застосування кольорів при їхньому узгодженому креативному комбінуванні. Таким чи-

ном, до тематичного урізноманітнення базових навчальних компонентів щодо розкриття колірних сполучень доцільно додавати наочні приклади зі світової практики, де напрям поп-арт займає одне з провідних місць у історичному значенні колірно-стилістичних винайдень.

Виклад основного матеріалу. Кольорознавство – це одна з пріоритетних дисциплін у засвоєнні основ дизайнерського фаху для здобувачів освітньої програми «Графічний дизайн». Теоретична частина предмета розкриває творчі прийоми використання мови кольорів для практичного застосування набутих знань. Зрозуміти дієвість невинного застосування кольорів при опануванні фаховою специфікою з результативністю використання студентами отриманих знань варто в комплексній теоретико-практичній відповідності до навчального впровадження з одночасним демонстраційним матеріалом візуально-показового призначення досконалого оволодіння професійними колірними знаннями.

Методичні новації до предметного оприлюднення тематичного плану викладацької діяльності передбачають винайдення ресурсного необхідного обігу навчального поєднання лекційних та практичних занять. У дизайнерському оволодінні специфікою колірної інструментарію слід враховувати не тільки квінтесенцію теоретичної термінології, яка накопичується в науковому перебігу професійної комунікації, а й креативні спроби студентів встановити, у яких випадках колір проявляє приховану неоднозначність у різнобічному поєднанні вивчених за семестр колірних властивостей.

Мова йде не тільки про викладання такої тематичної специфіки, як опанування гармонійними моделями з колірної гами, а й про реально творчий підхід зі стилістично переконливим моментом чіткого бачення зразкового рівня здобутків, на які потрібно орієнтуватися. Отже, вивчення кольорознавчих вимірів на спеціальності «Графічний дизайн» у ключовому віднаходженні професійного творчого становлення має покладатися на ті підходи, що в колірних проявах відзначають пріоритет-

ності увійшли до стилістичної домінан-ти культурного оприлюднення високої мистецької досконалості. Тому для відбору наочного матеріалу з перевірки вправного використання засадничих значень кольору варто враховувати, що тематична різноплановість має спиратися на такий творчий доробок, що вплинув на подальший розвиток саме дизайну. Втім, подібний рідкісний запит до видовищної потужності кольору у світовому ключі енергійного привернення масової уваги вийшов на широкий загальнасамперед під час західного поп-арт руху.

Важливо наголосити, що у навчальному посібнику «Кольорознавство», який затверджено МОН України, де тематичне насичення представлено з історичною динамікою додаткових інформаційних площин, поп-арт при цьому не включено до жодного з тематичних розділів видання [9]. Як приклад, у підрозділі «Колір у світовому мистецтві» серед стислого хронологічного огляду стилів та напрямків, поп-арт не представлено з належним відзначенням його кольорного впливу в історії мистецтва. У цьому посібнику історична ретроспектива відзначення кольорних позицій завершується «раціоналізмом» з підкресленням «неминучої стандартизації» [9, с. 203]. Отже, нагальність методичного тематичного урізноманітнення виявляється в осучасненні представлених для вивчення матеріалів. Першочергові маркери необхідного звернення до професійних еквівалентів високих досягнень є головним показником відбору наочних прикладів, де у випадку «Кольорознавства» кольорні сполучення слід ретельно проаналізувати на влучних зразках творчої майстерності. Зрештою, середина двадцятого століття закарбовувалася саме такими настановчими внесками.

Історично, саме наприкінці 1950-х років заявив про себе захопливий напрям насиченого представлення зображення на парних орбітах площинної кольорної локальності. Методично вивести цей специфічний комплексний мистецький ґатунок для ознайомлення з кольорними підходами поп-арту непросто, адже передусім варто розібратися у стилістичних акцентах, де колір, що

головне, є не одноосібним солістом, а в колективному утворенні надзвичайної кольорної будови. Мова йде про крещендо святковості у доречному поєднанні кольорних значень у динамічній різноплановості. Модна мистецька тенденція минулого століття стала наріжним еквівалентом колористичної екстраполяції. Популярність атрибутів матеріально-предметного світу, які через рекламний контекст попиту виявляли масові явища, де масштабна смакова прив'язка детермінувала побутову константність, мистецька стилістика навпаки – візуальною мовою акцентування зворотного боку стабільних споживчих нахилів переорієнтовувала фокусування уваги на яскравому багатоманітті. Митці, які стратегічно напрацьовували оригінальні творчі сенси з довоколишніх соціальних запитів населення, «особливо захоплювалися рекламою, графічним і виробничим дизайном та хотіли створити живопис й архітектуру, які мали б таку саму спокусливу привабливість» [5, с. 116]. Варто звернути увагу здобувачів дизайнерського фаху на те, як арт-спроможність у творчості окремих діячів цього напрямку не дублювала рекламну прямолінійність, а підкреслювала внутрішнє різноманіття типової зовнішньої функціональності. Тому обговорення зі студентською аудиторією призначення нетривіальної сюжетності популярного зображення, що поживається кольором, стає обов'язковим вказівником для детального розгляду взірців. Оскільки майбутнім графічним дизайнерам особливо потрібно оволодіти вмінням, як вивести ілюстративну ідею з повсякденного плану завдяки додатковим професійним розумінням потужних механізмів кольорних можливостей, то найнеобхідніший стилістичний аналіз творів мистецтва слід розпочинати з вивчення кольорної неповторності на конкретних прикладах. Подібний методичний підхід до ознайомлення з мистецькою різноплановістю Л. Масол та Д. Цвіркун називають «орієнтовними зразками» [6]. В опануванні кольорознавчими механізмами стилістика поп-арту зорієнтовує студентів придивлятися до вправного застосування Енді Ворголом інтенсивно соковитих сполучень крещендної

амплітуди, але зі збереженням кольорної милозвучності.

При дороговказному опрацюванні поп-артівського стилістичного матеріалу варто вказати на знаковості впізнаної самотності щодо фіксації історично масового рекламного-комунікаційного підходу з кульмінаційним звучанням кольору при динамічному зверненні до глядача. Зокрема, потрібно наголосити на новаторських засадах Енді Воргола, який розкрив конкретний культурний пріоритет візуальності. «Увага громадськості досягла апогею на великій міжнародній виставці, яку організували в Нью-Йорку 1962 року. Роботи художників згрупували за темами «щоденний об'єкт», «засоби масової інформації» та «повторення» чи «нагромадження» об'єктів масового виробництва» [5, с. 117]. Поширеність подібного стилістичного принципу вказувала на спрощене цитування щоденної візуальної інформації, але у творчій інтерпретації обробки масового відгомону ефекту популяризованої знаковості, яку закарбовували митці поп-артівського напрямку зі сміливим баченням майбутнього формування плинної соціальної медійності, де кольорність сполучала змістовність та сюжетність у самодостатню творчу квінтесенцію.

Разом із тим, наслідки недостатньої вивченості західної мистецької думки призводять до неоднозначних тлумачень та зведення наполегливого кольорного пошуку неординарної кольорності поп-арту до стилістичної неузгодженості. Тому студентську молодь слід налаштовувати, що швидке схоплення лише зовнішнього коливання кольорів без врахування виняткової індексації їхнього значення відлунюватиме обмеженим ставленням до висунутих поп-артом кольорних компіляцій. «У нашому сучасному крикливо розв'язаному житті, схожому на розквітанні яскравими фарбами відбитки чужого трафарету, наші домівки все більше перетворюються на спосовані малозначущі об'єкти у стилі Енді Воргола: взято чужий образ і розфарбовано в модні кольори» [4, с. 31].

Методично важливо наголосити на поміркованому врахуванні різнобічних точок зору щодо стилістичного поступу

поп-арту, які урівноважуються кольорознавчим об'єктивуванням візуального консенсусу тих кольірних властивостей, які при об'єднаному вибудовуванні виявляють послідовно пам'ятний ефект глядацької зустрічі з багатоакцентним кресендо дизайнерської винахідливості. Деталізований аналіз подібних неординарних зразків наближає професійне формування навичок креативного бачення специфіки візуальної ресурсності при спеціальному комплексному аналізі творів Енді Воргола – видатного мистецького діяча двадцятого століття, з українським корінням самобутнього відображення нерозривних зв'язків з незабутньою ментальністю.

При методичному відборі робіт провідного митця згаданого стилістичного напрямку важливо зупинитися на його творах із серійним зображенням виокремленої популяризації у різнокольірній трансформації. У рамках вивчення «Кольорознавства» саме ця нетипова творча парадигмальність увічнення візуальної інформації у найбільшій мірі розкриває здобуток Е. Воргола як представника стилістично складного напрямку, де колір з провідними значеннями потужної привабливості у найбільшій мірі досягав антуражного лідерського вжитку.

Безсумнівно, серед низки прізвищ видатних діячів такої відомої мистецької течії, як поп-арт, Енді Воргол залишається зірковим кумиром із влучним баченням відчайдушних змін у відтворенні особливостей впливу зовнішньої інформації при опрацюванні з кольором рідкісних полярностей. Слід наголосити на тому, що саме завдяки його наполегливим розробкам кольорного відзначення хеппенінгово строкатої емоційної надзвичайності власного індивідуального, але водночас й колективного вибору, вдалося відтворити одночасну багатозначність типового сюжету, який ансамблево кодифікується при візуальному вибудовуванні складних кольірних поєднань. Тобто, колір у творах Е. Воргола змінював умовне пакувальне кліше продуктового призначення на винятковість, наприклад, показу пластичної чарівності вигляду банану, банки супу, окремо збільшеної квітки. Також колір у цій стилістичній

атрибутивності демонструє однозначну якість нерозривного рекламного тяжіння – такий глядацький зв'язок з персонажем у винаході Енді Воргола посилюється, якщо методично сконцентруватися у вимірі дизайнерського поступу лише на взаємодії кольору та формату. «Воргол відтискав один намальований трафарет на багато різнокольорових фонів. Це був простий спосіб скопіювати зображення і створити сітку повторюваних трафаретних відбитків. Цим методом Воргол перетворив повсякденні об'єкти на веселі витвори мистецтва в різних кольорових варіантах» [7, с. 47]. Такий колористичний поступ у випадку цілеспрямованого творчого підкреслення акцентного призначення дизайнерського об'єкту має прискіпливо вивчатися задля винахідливого залучення подібного стилістичного інваріанту до творчої практики.

Окремо слід звернути увагу на ряд запитань з приводу стилістичних здобутків Е. Воргола, на яких наголошує Л. Айзмен та К. Рекер: «Чи були експонати кітчевими й монотонними? А малопомітні варіації у шовкографічних кольорах або текстурах – вони захопливі та іронічні?» [1, с. 130]. Звісно, у представленні технічних можливостей шовкографії мова йде про відповідні барви, що репрезентують поп-артівський гротеск пріоритетної кольорно-акцентної площини. Варто наголосити на тому, як при оприлюдненні кольорно-форматних компіляцій з культовими об'єктами такий стилістично неординарний здобуток Енді Воргола відразу був емоційно злагоджено сприйнятий сучасниками. Ефектність стоп-кадру централізованої композиції разом із кольірним наголосом на очевидності рекламного каркасу превалює у роботах Е. Воргола над образністю. До прикладу, «Воргол змішує масове виробництво, авторитет знаменитості... й кричущими кольорами, створивши особисті, доволі живописні роботи» [2, с. 151]. Отже, колір у стилістиці поп-арту сприяє підсиленню індивідуальних маркерів життєвої ідентифікації у персоналізованому вигляді пріоритетних нахилів, наприклад, запоретрованої культовості. Потрібно нагадати, що для наочного схоплення студентами відтворення тривалого за-

свідчення наполегливого і неспішного прояву діалогу між кольорами можливе лише у тандемі з контрастною динамікою. Це і відтворюється завдяки влучній акцентній лінії привабливої домінантності, візуально виокремлюючи портретне зображення серед інших.

Якщо ширше розглядати творчу ідею поп-арту з приводу оприлюднення змісту людської природи за допомогою кольору, то найактуальніше згадати визначення І. Д. Бека: «у безпосередньому сприйманні та уявленні об'єкти і явища дійсності виступають перед нами «забарвленими» тим особистісним смислом, який вони мають для нас унаслідок свого об'єктивного місця у нашій життєдіяльності» [3, с. 11]. Термінологія «особистісного смислу» І. Бека у мистецькому аналізі конкретних творів відображає культурні контексти – популяризовані сенси візуальної дії, які особистісно перевтілює Е. Воргол у кольірній самотності. Досягнення Е. Воргола у ідейних зразках поп-арту якраз і відрізняються наближенням декоративного підкреслення особистісного лоскового представлення персони, що і позначилося на масовому супроводі розтиражованої популяризації штучно-іміджевої природи.

При методичному застосуванні тематичного урізноманітнення в кольорознавстві якраз важливо сконцентрувати увагу студентів на конкретиці прикладів кольірної дії. Як стверджують Л. Айзмен та К. Рекер стосовно кольірних пріоритетів Е. Воргола: «свіжість і гумор лаймового та жовтого кольору таксі вберігають палітру від поринання у цілковитий цинізм» [1, с. 130]. Звісно, що можна і не знати точні назви вибагливої кольірної класифікації, але важливо розуміти, як впроваджував Енді Воргол свій стилістичний підхід у кольірних поєднаннях. Наведені у цитаті «холодний лаймовий» та «помірно жовто-гарячий автомобільний відтінок таксі» у цій взаємодії акцентно-вібраційно взаємодоповнюють кольірну констатацію динамічного ефекту. На цьому прикладі специфічної взаємодії кольорів продемонстровано, як усвідомлене застосування подібних кольорознавчих прийомів, які притаманні тільки стилістиці поп-арту, відображаються малознані

методи влучного оприлюднення візуальної інформації, що надзвичайно потрібно використовувати на практиці для якісного формування дизайнерського бачення.

Стилістика поп-арту – це лише на перший погляд вузька тематична складова, адже для опанування професійними можливостями кольору слід враховувати відомі та впливові здобутки світового рівня. Творчий внесок Енді Воргола є беззаперечно незабутньою сторінкою в історії мистецтва, але його візуальні винайдення на рівні кольорового багатоголосся вивели знання про функціонування кольорів на новий виір прогресивної реалізації.

Висновки. Методичне забезпечення тематичного урізноманітнення передбачає застосування найнеобхідніших передових підходів з прикладами практичного втілення тих суттєвих стилістичних переваг, що позначаються на якості викладання. Зокрема, для освітньої програми «Графічний дизайн» забезпечення такого навчального курсу, як «Кольорознавство», є наочним представленням стилістичних засад впливового візуального зразка з оволодінням креативним застосуванням можливостей кольору розкриває пріоритети ретельного вивчення кольорознавчих основ із взірцевими здобутками світового визнання. Таким чином, врахування у навчальному процесі специфіки кольорних сполучень у мистецькому доробку представників поп-арту, а особливо Енді Воргола, є наскрізною лінією цього дослідження. Звернення до кольорно-стилістичних переваг динамічних відтінків має на меті підсилити творче зростання здобувачів дизайнерського напрямку підготовки. Ускладненість пошуків кольорних поєднань без врахування стилістичних значень засвідчує поверхневе засвоєння знань про функціонування кольорів. Тому наголошування на стилістичному поступі поп-артівського відзначення – це насамперед включення студентської уваги до розпізнавання влучного кольорового акцентування. Прагнення до видовищної динаміки з привернення уваги при виконанні зображення завдяки опануванню кольорового різноманіття теж входить до професійних переваг

дизайнерського фаху. Отже, тематичне застосування поп-арт-стилістики у процесі викладання «Кольорознавства» дозволяє ознайомлювати студентську аудиторію з візуальними прикладами відомого напрямку з майстерними про-явами кольорної багатозначності.

Перспективи подальших досліджень. Розробка методичних матеріалів – це безперервний процес, що є важливим для вищої школи в контексті удосконалення теоретико-практичних налаштувань на поліпшення опанування кваліфікаційним нормативом щодо зміцнення професійних орієнтирів у вивченні «Кольорознавства» здобувачами спеціальності «Графічний дизайн». Тому представлене дослідження в подальшому може знайти своє науково-педагогічне продовження в підготовці магістерських курсів та спеціалізованих програм.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Айзмен Л., Рекер К. Pantone: XX століття в кольорах. Київ : ArtHuss, 2024. 208 с.
2. Арнольд Д. Коротка книжка про мистецтво. Харків : Ранок; Фабула, 2022. 192 с.
3. Бех І. Д. Виховання особистості : у 2 кн. Кн. 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади. Київ : Либідь, 2003. 280 с.
4. Горицьвіт Т. Те, що можна написати тільки аквареллю. Київ : ФОП Зеленський В. Л., 2018. 96 с.
5. Демпси А. Сучасне мистецтво. Київ : Форс Україна, 2021. 176 с.
6. Масол Л., Цвіркун Д. Методика організації художньо-творчої діяльності учнів у форматі відеоролику. *Мистецтво та освіта*. 2025. № 3 (117). С. 25–33. DOI: [https://doi.org/10.32405/2308-8885-2025-3\(117\)-25-33](https://doi.org/10.32405/2308-8885-2025-3(117)-25-33).
7. Міллінгтон Р. Ця книжка зробить тебе митцем. Львів : ВСЛ, 2024. 64 с.
8. Олійник О., Пилєва В. Мистецтво поп-арту як інструмент дизайну інтер'єру крізь призму художнього метода. *Вісник ХДАДМ*. 2009. № 5 (25).
9. Прищенко С. Кольорознавство. Київ : Альтпрес, 2010. 354 с.

References:

1. Aizmen, L., & Reker, K. (2024). *Pantone: XX століття в kolorakh* [Pantone: The 20th Century in Colors]. Kyiv: ArtHuss.
2. Arnold, D. (2022). *Korotka knyzhka pro mystetstvo* [A short book about art]. Kharkiv: Ranok, Fabula.
3. Bekh, I. (2003). *Vykhovannia osobystosti Osobystisno oriientovanyi pidkhdid: teoretyko-tekhnolohichni zasady* [Personality development. Person-centered approach: Theoretical and technological foundations]. Vol. 1. Kyiv: Lybid.
4. Horytsvit, T. (2018). *Te, shcho mozha napsyaty tilky akvarelliu* [What can only be written with watercolor]. Kyiv: FOP Zelenskyi V. L.
5. Dempsey, A. (2021). *Suchasne mystetstvo* [Contemporary art]. Kyiv: "Fors Ukraina".
6. Masol, L., & Tsvirkun, D. (2025). *Metodyka orhanizatsii khudozhno-tvorchoi diialnosti uchniv*

u formati videorolyku [Methodology for organizing students' artistic and creative activities in a videoclip format]. *Mystetstvo ta osvita*, [Art and Education], 3(117), 25–33. [https://doi.org/10.32405/2308-8885-2025-3\(117\)-25-33](https://doi.org/10.32405/2308-8885-2025-3(117)-25-33).

7. Millinhton, R. (2024). *Tsia knyzhka zrobyt tebe myttsem* [This book will make you an artist]. Lviv: VSL.

8. Oiliynyk, O., & Pylieva, V. (2009). *Mystetstvo pop-artu yak instrument dyzainu interieru kriz pryzmu khudozhnoho metoda* [Pop art as a tool of interior design through the prism of an artistic method]. *Visnyk KhDAADM*, 5(25).

9. Pryshchenko, S. (2010). *Koloroznavstvo* [Color science]. Kyiv: Alterpres.

Liubov Vitaliyevna Ilnytska, Candidate of Philosophical Sciences, Associate Professor at the Department of Design, Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, Ukraine, ilnytska.lv@knuat.edu.ua, <https://orcid.org/0000-0002-2163-7751>

Methodological consideration for the application of pop art stylistics in the study of Color Science by students of the "Graphic Design" specialty

This article explores the organization of methodological support for the thematic diversification of the course Color science for first-level higher education students specializing in graphic design in the professional arts field.

First of all, attention is drawn to the need to take into account theoretical and practical standards for mastering knowledge of the functioning of colors, with a possible additional application of a favorable creative Pop art method for analyzing the use of colors in stylistically complex visual solutions. The study also emphasizes the artistic significance of Andy Warhol's decisive achievements as an outstanding representative of Pop art, whose works indicate the promise of refining professional skills to achieve spectacular accuracy in reproducing harmonious color combinations.

Pop art styling is only seemingly a narrow thematic component, because mastering the professional possibilities of color requires taking into account the famous and influential achievements of global significance. Andy Warhol's creative contribution is undoubtedly an unforgettable page in the history of art, but his visual innovations in color polyphony have taken knowledge of the functioning of colors to a new dimension of progressive realization.

Thus, considering the specifics of color combinations in the artworks of Pop art representatives, especially Andy Warhol, is a consistent thread throughout this study. Therefore, referring to color-stylistic preferences for dynamic shades aims to support students' creative development in the designer training program.

Nevertheless, the pursuit of spectacular dynamics to attract attention in the execution of an image, through mastery of color diversity, is also among the professional advantages of the design field. Therefore, the thematic application of the pop art style in teaching "Color science" allows students to become acquainted with visual examples of a well-known movement and skillful demonstrations of the significance of color.

Keywords: *methodical consideration, Color science, Pop art, graphic design, stylistics, visual competence, emphasized diversity.*

Стаття надійшла до редакції 23.04.2026 р.

Стаття прийнята до публікації після рецензування 01.05.2026 р.

Стаття опублікована 29.05.2026 р.